

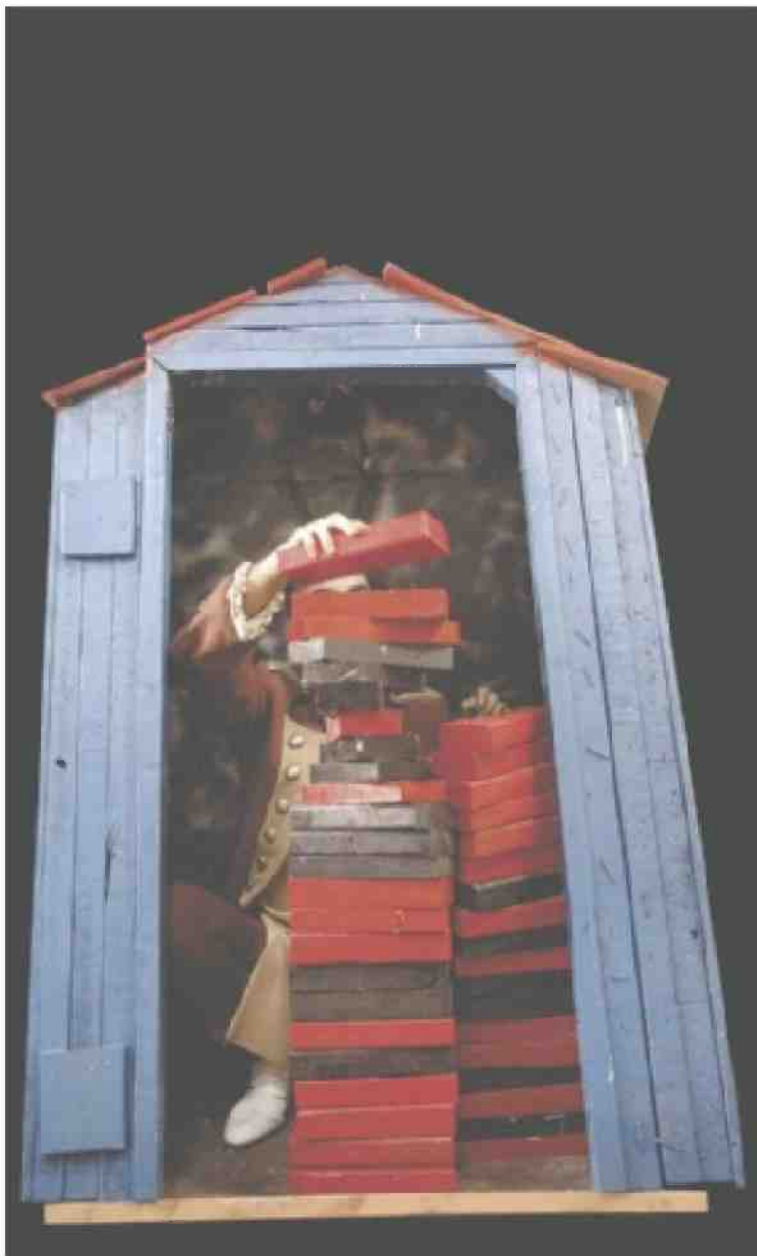
26.24x18.64	31	56	עמוד	הארץ - גלריה	14/09/2012	33736183-4
קונסטפוררי גלרי - 87480						

אמנות

תערוכה
סמדר שפי

הגשש העיוור

תהליכים של חיפוש, הסתננות וניסיון למפות את העולם החדש הם המקשרים בין היצירות בתערוכה הקבוצתית "אקספלורר", שכוללת כמה עבודות מצוינות

גילי אבישר, "בית", 2011, מתוך עבודת וידיאו

כמעט שואבת, המעוררת חוסר איזון מט" ריה. שם העבודה נקשר לבורות למיניהם, מהבור שאליו זרקו האחים את יוסף ועד קברים המוניים, וכללית לכל מה שחבוי, מה שמעורר פחדים. תומר אזולאי מציג בתערוכה תצלומים ובהם אובייקטים במצב ביניים בין תלת-ממד לדו-ממד, בין הממשי למודל, המזכיר שרטוטים אדריכליים, והם יוצרים סקרנות לראות עוד מעבודתו.

חונט את הסטודיו

שתי עבודות הווידאו של גילי אבישר מצוינות וממשיכות לבסס את מקומו כאחד האמנים המעניינים ובעלי השפה המורכבת שפועלים כאן בשנים האחרונות. ב"פעולה בפסל (בית)", המוצג בקומה התחתונה, נוצרת תחושה של גרוטסקיות כשהאמן, בתהפושות אבסורדיות, בונה בתים שקורים, נעלמים ושבים, בהגיגיו של סיוט. אפשר בהחלט לחשוב בהקשר העבודה הזאת על חלוצת הווידאו מרתה

בת האוצרת איריס מנדל, מהעבודה "Explorer" של הרן מנדל. העבודה הזאת מורכבת מסירת גומי המזכירה סירות הצלה, וממבנה עשוי קורות עץ. יש משהו אבסורדי בצירוף של הספינה ומבנה העץ - מכאן הצלה ומכאן טבע וניתוק - והכוונה המעורפלת מתחזקת על ידי נורה אדומה דולקת שהופכת בהקשר הזה למין געגוע למגדל, לאיזו הכוונה שאיננה.

עבודותיו של רענן חרל"פ הן אובייקטים מחוספסים שזיכרון העבר תוסס בהם. חלק מהן נראות כמו המשך לגניאולוגיה של "דלות החומר", במיוחד העבודות "דלת" ו"חלון" (וכמותן גם היצירות של גלעד קידר על משטחי עץ להנחת מטענים).

גם העבודה "כור" מ-2011 מתקשרת לפרק הזה בתולדות האמנות המקומית (ולא פחות מכך לארטה פוברה האיטלקי) אך כאן הולך חרל"פ גם למחוזות הרחוקים יותר. בספירלת עץ גם הוא יוצר תנועה

אקספלורר" היא מאותן תערוכות שהן כמו קשר גדול שיש להתירו אט אט. יש בה חוט, תחילה סמוי, שמי קשר בין העבודות, ואחרי שהוא מתגלה - כמו פאזל שמתחיל להסתדר - הופכת התערוכה לטקסט חזותי נגיש.

שתי העבודות של אנג'לה קליין, "Golden October" ו"שאנסון ריאליסטי", נדמות כמחווה מקברית משהו לאמנות הפופ האמריקאי: מהקיר בולטות כיפות ברזל שיוצרות כמדומה מלה בכתב ברייל המיועד לעיוורים ואינו נהיר למי שלא למד אותו. שמות העבודות נותרים חידתיים, ובמבט מקרוב הכיפות, על הגימור המושלם שלהן, מאבדות את מה שנדמה מרחוק כמבנה בעל משמעות.

שאלות של מבניות, של התמצאות וגיטוש, עומדות בלב התערוכה "אקספלורר", ששמה כשם דפדפן האינטרנט הפופולרי וגם היה יכול להיות כשם מעבורת חלל, אבל השם לקוח, כות-

26.1x17.35	32	56	עמוד	הארץ - גלריה	14/09/2012	33736194-6
קונטמפוררי גלרי - 87480						

למעלה: פיטר יעקב מלך, "לפגוש את השדים", 2009; למטה: תומר אזולאי, ללא כותרת, 2012

צילום: ליאת אלבלינג

תבליט הקיר
"לפגוש את
השדים" של פיטר
יעקב מלך הוא כמו
מפה תלת־ממדית
של מה שנראה ומה
שסמוי מן העין

ליהי חן בנתה מה
שנראה כפתח
לחלל סודי. בקיר
הגלריה, ממש
מאחורי הווילון,
מסתתר החדר
האחורי, זה שבו
נערכות העסקאות
הסודיות

אופציות של מעבה בהקשרים אקטואליים קשה לא לחשוב על המסתננים, אותם פליטים ומהגרי עבודה, שזה כמה עשורים הם חלק מתנועות הגירה נרחבות באירופה, ובארץ החלו להיות מורגשים בעשור האחרון. ההגירה הזו אינה דומה ל"עלייה" הישראלית שנתפסה כהגשמת חזון דורות, גם אם אותם גלי עלייה נתקלו בבעיות המאפיינות כל חברות מהגרים. זרמי ההגירה, בין אם הם נתקלים בהי תנגדות - כך ברוב המקרים - או מתקב" לים בסימפטיה, משנים את האופן בו אנו תופסים את העולם. די להיזכר במדינות כמו אנגליה או צרפת שהפכו בעשורים האחרונים לרבי־תרבותיות. הגישוש שמ" רומז בעבודתה של אנג'לה קליין, הניסיון לקרוא שפה אחרת תוך הפעלת מערכת חושית באופן שונה מהמוכר, מתקשר גם הוא לניסיון למפות מחדש את העולם.

"אקספלורר", תערוכה קבוצתית בגלריה קונטמפוררי בי גולקונדה בת"א (הרצל 117). אוצרת: איריס מנדל. שעות פתיחה: יום א', בתיאום מראש; ב-ה': 11:00-19:00; שישי: 10:00-14:00; שבת: 11:00-14:00. עד 27.10

ערך את העמודים: דודן קורן

העין. העבודה עשויה יציקות גבס של אובייקטים, בהם מאוורר, מגירות, ארזי ניות, וחלק צנרת מסטודיו האמן (כך לפי הטקסט הנלווה). החומריות יוצרת תחושה של אמצע תהליך, של מה שאמור להיות יצוק בחומר אצילי יותר. בעבודה זו, על אף הרמזים לפופ (במיוחד ראושנברג) יש הרגשה טרגית, המזכירה את אחד הסיפורים המפורסמים של בורחס, "על הרק" דקנות במדע", המספר על ממלכה שבה מדע הקרטוגרפיה (מיפוי) מתפתח כל כך עד שהקרטוגרפים יוצרים מפה וזה בגודלה למציאות, אשר מחליפה את המי ציאות ומכסה אותה. מלך מכסה־מחליף את הסטודיו, הונט אותו והופך אותו לזה, לסימן בלבה.

ליהי חן, שמתבלטת במיציבים מורכבים ואינטליגנטיים, יצרה כאן עבודה שיש בה מידה שווה של הומור ופואטיקה. היא בני תה מה שנראה כפתח לחלל סודי מאחורי ספרייה, מסוג הפרטים המבטאים תחכום בספרים וסרטי מתח ישנים. כיום הרעיון נראה כמעט תמים: בקיר הגלריה, ממש מאחורי הווילון, מסתתר החדר האחורי, זה שבו נערכות העסקאות הסודיות. במי קרה של חן יש בכך לא מעט אירוניה.

העבודה של חן, וכך גם העבודות של מלך והרן מנדל, מרמזים על שינויים, על

ליים ויחד אתו את המקום שהם ממלאים מעבר לצרכים פיסיים של כסות: הגנה, התכרבלות, הסתרה וקישוט, מנעד רחב של רגשות, תקוות והרדות. תבליט הקיר "לפגוש את השדים" של פיטר יעקב מלך הוא כמו מפה תלת־ממדית של מה שנראה ומה שסמוי מן

רוסלר או על פול מקארתי העכשווי. ואם עבודה זו של אבישר מסמנת קו שונה מזה שאיפיון אותו בעבר, הרי "פעור" לה בפסל (פנים), העוסקת בטקסטילים עשירים שמתגלים כדימוי של פנים מש־תנות, ממשיכה עבודות קודמות. אבישר מצליח להנכיח עושר חומרי של טקסטיי